

[Parkov.]

Aaret 1921 med 228 Mill. Kr., og derefter daler den i de følgende Aar, indtil Forsvarsordningen af 1925 kommer til at foreligge, ned til en aarlig Udgift paa 150 Mill. Kr. Den svenske Forsvarsordning af 1925 var budgetteret til at medføre en Udgift paa 98 Mill. Kr. aarlig plus 9 Mill. Kr. aarlig som Overgangsudgifter, altsaa ganske rigtigt, som det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen sagde, 107 Mill. Kr. Imidlertid, de kan ikke komme igennem med disse 107 Mill. Kr.; i Virkeligheden har Udgifterne i Aarene fra Vedtagelsen og indtil 1929 svinget mellem 154,7 og 133 Mill. Kr. — jeg tager det runde Tal, jeg tror, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen nævnte 132,9 Millioner, men det betyder jo intet i denne Sammenhæng —, og man vil neppe kunne vente at komme længere ned imod Forslagets Budget paa 107 Mill. Kr. uden ved Hjælp af en Forsvarsrevision, og en saadan kan kun tænkes at give Besparselse, hvis der bliver Tale om en yderligere Formindskelse i Antallet af Enheder.

Hvis man derfor ved Hjælp af de aarlige Forsvarsudgifter vil danne sig et Skøn over, i hvor høj Grad Sverige har nedrustet, maa man sidestille 1914-Ordningens ordinære Maksimumsudgift i 1921 med 1925-Ordningens ordinære Udgift i 1929—30. Denne Difference fra 228 Mill. Kr. til 133 Millioner udgør 95 Mill. Kr., og det skulde altsaa betyde en procentvis Nedrustning paa ca. 42 pCt. Hvis man regner med en Udgift fra Aarene før 1925 paa ca. 150 Mill. Kr. og med 1925-Ordningens Budget paa 100 Mill. Kr., kommer man til en Nedrustningsprocent af ca. 33, altsaa betydeligt under det Procenttal, som den højtærede Udenrigsminister angav.

Hvis man nu vil sammenligne disse Tal med Forholdene herhjemme, saa ved vi, at den ordinære Udgift ved Forsvarsordningen af 1909 gennem Krigs- og Efterkrigstidsaarene naaede sit Maksimum i Finansaaret 1921—22 med 67 Mill. Kr. Til denne Stigning havde dels den almindelige Prisstigning bidraget, og dels havde Lønningslovene af 1919 været medvirkende. Da vi saa fik Forsvarsordningen af 1922, faldt efterhaanden de ordinære Forsvarsudgifter ned til 46,7 Mill. Kr. i Finansaaret 1929—30 og vil antagelig blive staaende omkring 47 Millioner, saa længe 1922-Ordningen opretholdes.

Hvis man nu ved Hjælp af de aarlige Forsvarsudgifter vil danne sig et Skøn over, i hvor høj Grad Danmark har nedrustet, saa kan man sidestille 1909-Ordningens ordi-

nære Maksimumsudgift i 1921—22 med 1922-Ordningens ordinære Udgift i 1929—30, altsaa 67 Mill. Kr. mod 47 Mill. Kr. eller en Difference paa omkring 20 Mill. Kr. Det vil sige en procentvis Nedrustning paa ca. 30 pCt. Men hertil kommer, hvad ogsaa Venstres ærede Ordfører var inde paa, at skal man overhovedet sammenligne Danmarks og Sveriges Nedrustningsgrader, saa maa man ikke glemme, at Danmark og Sverige i 1921 stod med følgende ordinære Forsvarsudgifter: for Danmarks Vedkommende 67 Millioner og for Sveriges 228 Millioner. Men hvis man skulde tage Hensyn til Befolkningstallet, skulde Tallet for Danmark have været 100 mod Sveriges 228. Hvis man skulde tænke sig, at vi her i Danmark skulde gaa ind for en Nedrustning lige med den svenske paa ca. 42 pCt., vilde det anvise for Danmark et øjeblikkeligt Forsvarsbudget paa ca. 58 Mill. Kr. Hvis man lægger Befolkningstallet i Danmark efter Genforeningen til Grund, altsaa et Befolkningstal paa 3½ Million, saa vilde der til den svenske Forsvarsudgift i 1929—30 paa 133 Mill. Kr. svare en dansk Forsvarsudgift i samme Aar paa 74 Mill. Kr.

Foruden at komme ind paa disse Sammenligninger mellem Danmark og Sverige kom Venstres ærede Ordfører ogsaa ind paa en Sammenligning af Forholdene i Danmark og i Norge. Jeg har intet at tilføje; jeg vilde selv have gjort opmærksom paa, hvad der er kommet frem for Offentligheden i Norge, og hvad der er kommet frem ogsaa udenfor Norge. Det er jo rigtigt, at der er nedsat en Kommission, som tilstræber at faa udarbejdet en Forsvarsordning — ikke en Vagtordning, men en Forsvarsordning — for Norge, som den nuværende Statsminister mener skulde kunne tilvejebringes med et aarligt Budget paa 30 Mill. Kr. Men det er ogsaa rigtigt, at der fra Stortingets Præsident, Hr. Hambroe, for Offentligheden er udtalt, at noget saadant vil det ikke være muligt for den nuværende Regering at føre igennem, og at man derfor maa være klar paa, at der ikke sker nogen Ændring, for man i Norge har set, hvorledes Forholdene paa Afrustningskonferencen nede i Genève vil stille sig. Det er Betragtninger, som vi fra vor Side Gang paa Gang har gjort gældende og søgt at interessere ogsaa den danske Rigsdag for.

Efter den højtærede Udenrigsministers Mening er Danmark det eneste Land i Verden, der er ude af Stand til at skabe en Flaade og en Hær, som kan tage krigsmæssig Kamp op og øge det danske Folks Sikkerhed, saa alene dette, at alle andre